

ЛЯНІЕ с. с. закутываніе: Мотики, лизгари, малки мотички за загърляване. *Пк. 68.*

Загрѣмѣ *м. св.* загремлю: За да ся изравни тази расира и да възвърнатъ тишина-та въ Европа додѣ още не е загърмяло оръжіе-те. *Л. Д. 1871 р. 208.*

Загрѣмѣ *безл.* загремитъ (*о промѣ*): Излезе си юдинъ баща Загрѣщялу загурмялу, Излегоха нехини братя Засфяткалу задимналу су. *D. S. 5, 27—30.* Ако загърми нейде гърмотевица, листата на мимоза мигновено са закриватъ. *З. 160*

Загрѣнѣ *м. св.* **Загрѣщамъ** *м. дл. 1)* закутаю, закутываю: охвачу, охватываю: Дѣда-та наймного змиѣ трѣбува да загрѣщатъ и затопляватъ гърды-ты си. *Л. Д. 1872 р. 141.* Пламек загрѣнѣ негово булче. *Д. 55, 17.* Пожаръ загрѣне села-та... *Тб. 39. 2)* обниму, обнимаю: Тогай сѣ грабнаа, си сѣ загрѣнѣ Отъ радостъ сестри плачѣтъ не се оделватъ. *М. 151.*

Загрѣчѣ *м. св.* **Загрѣчвамъ** *м. дл.* окружу, стѣсноу: Словены загрѣчени отъсѣдѣ отъ христіанскы народы, трѣбовало или да ся покрѣстятъ или да изгынѣтъ. *Л. Д. 1872 р. 215.*

Загуба с. ж. потеря: Загуба-та на еднаѣ кѣщѣ по бабешкы праздниці за година ще е 90 гр. *Л. Д. 1874 р. 223.* И неговата загуба са считае като запусътанье на сѣка челидѣ (*Sa perte eut été la désolation de chaque famille*). *T. 212.* Выи говорихте за добродѣтелята безъ която найголѣмыѣ сполуки сѣ истинны загубы (*sans elle les plus grands avantages sont de vraies pertes*). *T. 324.* Слѣдовательно има загуба и отъ двѣ-тѣ страны? (*So? Verlust auf beiden seiten?*). *Э. Г. 49.*

Загубенъ *пр.* гибельный: Ето и тѣя случка ны учи колко е загубенъ страхъ-тъ. *Р. А. 147.*

Загубѣ *м. св.* **Загубвамъ** **Загабямъ** *м. дл. 1)* потеряю, теряю: Кой много иска,—загубва и малко-то. *Ч. 172.* Истинно-то сръдство за да спечелишъ много е да не искашъ никога много да петиши и да умѣешъ да загубишъ когато трѣба (*et de savoir perdre à propos*). *T. 48.* Не знамъ право ли вървѣ или загубихъ пътя-тъ? (*geh' ich recht oder unrecht?*) *Рш. 70.* Азъ загубихъ чувствата си. (*Я лишился чувствъ*). *ib. 99.* (*Три моми*) герданъ загубиле. *М. 427.* Онзи народъ лесно загаба довъріе-то въ сила-та си... *Л. Д. 1872 р. 180.* Азъ съмъ загубенъ (*пропацій*) човѣкъ, погивила душа! Дѣда-та ми гладни мрѣтъ. *Ст. 17.* Скитахме ся по тази улица, като загубени (*растерянные*). *Х. I, 173.* 2) загублю, убью... Д'извадиме нейдзини ножина, Мѣшко дете да го за-